

ДО

**Г-Н ИВАЙЛО КАЛФИН
ЗАМ.МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ,
МИНИСТЪР НА ТРУДА И СОЦИАЛНАТА
ПОЛИТИКА И ПРЕДСЕДАТЕЛ НА НСТС**

ОТНОСНО: Проект на Закон за трудовата миграция и трудовата мобилност

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН КАЛФИН,

Българска стопанска камара подкрепя принципно приемането на законопроект, даващ възможност изискванията за наемане на работа на граждани на чужди, вкл. трети държави да бъдат уредени в един закон, регулиращ достъпа до пазара на труда.

Подкрепяме запазване на процедурите, целящи облекчаване режима по наемане на работа на висококвалифицирани специалисти от трети страни, което допринася за намаляване на административната тежест за работодателите. С отпадането на изискването за провеждане на пазарен тест се постига облекчаване на процеса по наемане на работа и задоволяване на нарастващата потребност от липсващи на пазара на труда висококвалифицирани специалисти в редица сектори на икономиката.

Като се отчитат рамковите изисквания на правото на ЕС, следва да се преразгледа изискването на чл.7, ал. 1, т. 2, за даване на достъп до пазара на труда на граждани на трети страни само при условие, че в предходните 12 месеца общият брой на работещи за местен работодател, чужденци не надвишава 10 на сто от средносписъчната численост на наетите по трудово правоотношение български граждани, граждани на държави - членки на Европейския съюз, на други държави - страни по Споразумението за Европейското икономическо пространство, на Конфедерация Швейцария и лицата по чл. 9, ал. 1, т. 2-6 на законопроекта.

Отново обръщаме внимание, че минималния праг на заплащане равен на трикратния размер на средната работна заплата /Ср.ПЗ/ за последните 12 месеца преди сключване на трудовия договор с граждани на трети страни /чл.18, ал.3 от Законопроекта/, е завишен значително. Съгласно разпоредбите на чл. 5, §3 на Директива 2009/50/ЕО за условията за влизане и пребиваване на граждани от трети държави, за целите на висококвалифицираната трудова заетост, brutната годишна заплата не може да бъде по-ниска от 1,5 пъти средната brutна годишна работна заплата /СБГРЗ/ в съответната държава-членка. Чрез иницииране на на дерогация, този праг може да бъде определен на по-ниско ниво – 1,2 пъти СБРЗ за определени групи длъжности и сектори. Завишеният минимален праг не само натоварва работодателите като блокира повече средства за възнаграждения и осигуровки, но поставя в неравностойно положение българските висококвалифицирани специалисти, заети в редица икономически дейности с относително ниски средни възнаграждения. В тази връзка, предлагаме изискването да бъде съобразено с минималния праг от 1,5 пъти СБГРЗ, определен в Директивата.

Изискването за определяне на средномесечния размер на Ср.ПЗ за 12 месечен период преди сключването на трудовия договор създава проблеми като налага непрекъснато преизчисляване за всеки отделен договор. Могат да се очакват спорове по отношение на месеците взети за изчисление. В тази връзка, предлагаме като критерий да бъде въведен текст отговарящ на изискванията на Директивата, например „средната brutна работна заплата за предходната година, публикувана от НСИ“. По такъв начин ще бъдат поставени при еднакви условия на заплащане, лица - висококвалифицирани специалисти от трети държави, които са наети по различно време, но в относително кратки /близки/ времеви периоди.

Предлагаме да се намалят съществено размерите на дължимите такси от работодателите, като бъдат съобразени с действащите принципи и законови изисквания за покриване на преките разходи по тяхното администриране съответно за:

- даване или продължаване на решение за достъп до българския пазар на труда на чужденец -гражданин на трета държава от 400 лв. /чл. 7, ал. 8/,
- разрешение за работа по искане на местен работодател или на местното лице, приемащо на работа командирован работник или служител от трета държава от 400 лв /чл. 40, ал. 1/;
- преиздаване на разрешението по чл. 40, ал. 1 поради загубване, повреждане или унищожаване на документите - 200 лв;
- разрешението за извършване на дейност на свободна практика по чл. 42, ал. 1 – 400 лв, съответно за преиздаване – 200 лв.

Оценяваме като завишени, максималните размери на регламентираните глоби и санкции /чл. 73 и чл. 74/, достигащи до 20 000 лв, като предлаганото съотношение между минималните и максимални размери варира от два до около седем пъти. По този начин на контролните органи се дават изключително широки възможности за субективна преценка при определяне размера на наложените глоби и имуществени санкции за всеки отделен случай, както и за упражняване на допълнителен административно корупционен натиск върху задължените лица.

С УВАЖЕНИЕ,

БОЖИДАР ДАНЕВ

Изпълнителен председател